

Cílem práce je, na základě analýzy úpravy institutu odpovědnosti za škodu v insolvenčním zákoně a související legislativy, charakterizovat úpravu institutu odpovědnosti za škodu v insolvenčním zákoně a vymežit jeho postavení v systému sankcí, identifikovat vazby na soukromoprávní i veřejnoprávní (včetně trestněprávních) právní normy, na konkrétních příkladech z existující judikatury ukázat způsoby řešení některých nejasných oblastí stávající úpravy, a identifikovat a popsat změny, které vyplývají z nové úpravy institutu odpovědnosti za škodu v novém občanském zákoníku.

Práce je rozdělena na dvě části, obecnou (koncepční) a zvláštní (kritickou).

Obecná část je rozdělena do čtyř kapitol. Kapitola první shrnuje teoretická východiska institutu odpovědnosti za škodu. Kapitola druhá obsahuje přehled obecné soukromoprávní úpravy odpovědnosti za škodu a základních rozdílů úpravy odpovědnosti za škodu ve starém a novém občanském zákoníku. Kapitola třetí je věnována zvláštní úpravě odpovědnosti za škodu v insolvenčním zákoně. Kapitola čtvrtá rozebírá možnosti uplatnění nároku na náhradu škody nebo jiné újmy.

Zvláštní část je věnována rozboru skutkových podstat odpovědnosti za škodu upravených insolvenčním zákonem. Jednotlivé skutkové podstaty jsou systematicky členěny podle osoby škůdce do čtyř hlavních kapitol. Pro každou skutkovou podstatu je proveden detailní rozbor jednotlivých předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu, popis způsobu uplatnění nároku na náhradu škody a vymezení promlčecí doby.